

en Selvfølge, at de, der ikke have denne Mening, maa gjøre en helt anden Opfattelse gjældende, og det fortænter jeg dem ikke i mindste Maade i. Men jeg gaar fra mit Standpunkt ud fra, at disse Foranstaltninger kræves med Nødvendighed, og da er det ikke saa underligt, at jeg ogsaa gaar ud fra, at de fornødne Penge dertil maa og skulle skaffes til Beie, og at jeg siger, at naar man desforuden vil gaa til yderligere Foranstaltninger, som jeg i og for sig ogsaa anser for meget ønskelige, vil det være nødvendigt at skaffe og anvise de fornødne Midler dertil. Jeg tror, der er en meget god Sammenhæng herimellem. — Selv om man ganske misbilliger mit Standpunkt, tror jeg, man maa erkjende, at det paa ingen Maade er saa urimeligt, som den ærede Taler vil gjøre det til.

Brandes: Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion meget, men jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at han tager fejl, naar han mener, at vi skulde være gaaet ud fra forskjellige Standpunkter, og at Feilen alene skulde ligge i, at jeg har taget Finantslove, og han Statsregnskaber. Ærede Medlemmer ville vist indrømme mig, at den Feil kan ikke være meget stor, thi det er ikke særdeles betydelige Beløb, som Finantsloven og Statsregnskaberne afvige fra hinanden med, naar der jo dog er Tale om, at Regjeringen afholder Udgifterne efter dem. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde taget Forslag med, som forelaa, men som ikke vare vedtagne, saa har det ærede Medlem misforstaaet mig. Jeg har sammenlagt Finantslovene for de tre sidste konstitutionelle Aar, og saa har jeg dermed sammenstillet de provisoriske Budgetter; det ærede Medlem vil vel ikke sige, at disse provisoriske Budgetter afvige særdeles meget fra, hvad der virkelig er brugt. Det ærede Medlem yttrede selv saaledes, jeg har Tidenden i Haanden, og skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier. Det ærede Medlem sagde: „Jeg skal, da jeg har nævnt den stærke Stigning paa de civile Ministerier tillade mig at anføre, at naar vi sammenligne det sidste Finantsaar, for hvilket der foreligger Statsregnskab, 1887—88, eller det foreliggende Budget for næste Finantsaar...“ — der taler det ærede Medlem altsaa om det foreliggende Budget, som jeg strax skal komme nærmere til.... — „finde vi ved de ordinære og ekstraordinære Udgifter“ v. s. v., saa kommer det ærede Medlems procentvise Beregning af Stigningen paa de civile Budgetter. Tage vi nu det foreliggende Finantslovsforslag, er der en Ud-

gift forlangt paa de civile Ministerier af 15 Millioner Kroner, og sammenligner jeg hermed det sidste konstitutionelle Treaar, faar jeg gjennemsnitlige Bevillinger af 13½ Mill.; selvsølgelig er hele Stigningen 1½ Mill. Derimod findes der i det sidste konstitutionelle Aar 1884—85 til militære Formaal ialt 16 Millioner, i Aar 23½ Mill. Hvis jeg altsaa følger det ærede Medlems Anvisning paa at sammenstille det sidste konstitutionelle Treaar med det foreliggende Budget, kommer jeg til et helt andet Resultat end det ærede Medlem, og der kan ikke være nogen feil Beregning fra min Side, eller nogen Misforstaaelse af det ærede Medlems Ord. Derfor synes jeg, at det ærede Medlems Ord holde ikke. Stif lige overfor mig, vort Udgangspunkt er det samme. At jeg skulde paavise det ærede Medlems Regnespil, synes jeg er for meget forlangt, jeg kan ikke vide, paa hvilket Punkt han har lagt galt sammen, men det er en Sammenlægnings af det Samme, som det ærede Medlem har lagt sammen. Om jeg regner feilt eller det ærede Medlem, kan her paa ingen Maade afgjøres, men hvis det ærede Medlem vil, kunne vi prøve paa at opgjøre det sammen, det er maaste det nemmeste Maade at afgjøre den Sag paa. Foreløbig staar jeg paa mine Tal, og jeg fortænter ikke det ærede Medlem i, at han staar paa sine. Mit sidste Spørgsmaal bevarer det ærede Medlem ikke: Hvorledes kan han gaa ind paa militære Udgifter til Beløb af 50 Millioner Kroner uden at have sikret sig Maaden, hvorpaa Midlerne skulle tilveiebringes, naar han ikke vil gaa ind paa civile Foranstaltninger, uden at han har sikret sig Maaden, hvorpaa Midlerne skulle tilveiebringes? Hvorfor er det ærede Medlem saa rolig lige overfor de militære Udgifter og saa forfærdelig angst lige overfor de civile, som dog ere mere økonomiske, og som dog maatte ligge nærmere for det ærede Medlem som Nationaløkonom at interessere sig for, da man dog der faar Noget igjen; Fortor og Kanoner er der dog ingen Udsigt til skulle kunne indbringe os Meget.

Scharling: Jeg maa fastholde, hvad jeg før sagde, at vor Beregningsmaade helt igjennem er forskjellig; thi det er ikke blot det, at det ærede Medlem har taget Finantslove og Budgetter og jeg Statsregnskaber, men det er ogsaa det, at Omfanget af vore Begninger er forskjelligt. Jeg har udtryktlig angivet, at jeg talte om Indenrigs-, Kultus- og Justitsministeriet, og det ærede Medlem har taget de civile Budgetter i Måmindelighed og har altsaa taget Mere med. Derved er der kommet andre Tal frem, som